

[Sønderby]

nemlig at det ikke skal kunne betale sig at forurene, og derfor bliver vi nødt til at have dette forslag vedtaget.

Venstre kan tilsige et grundigt og positivt udvalgsarbejde. Vi tror på, at det vil løse de problemer, vi har mødt både det ene og det andet sted i forbindelse med miljø- og planlægningslovgivningen.

Leif Hermann (SF):

Det foreliggende forslag skal nok ses i lyset dels af diskussionen i går om ændring af den kommunale styrelseslovs § 61, dels i lyset af den adgang, der formentlig nu bliver til at få lægdommere med ved behandling af miljøsager, når de endelig kommer for domstolene.

Debatten i går gav udtryk for en betydelig respekt hos langt de fleste ordførere for, at kommunerne i overensstemmelse med den danske forvaltningstradition lovligt og rigtigt forvalter de kommunale opgaver.

Jeg kan i det store og hele dele den opfattelse, at det faktisk også er det, der sker. Der er bare ét område, hvor jeg ikke kan dele opfattelsen, og det er miljøforvaltningen. Det foreliggende lovforslag og dets grundlag, betænkning nr. 981/1983, viser, at det står skidt, ja, umådelig skidt til på miljøforvaltningens område. Det er måske endda ikke for meget sagt, at miljøbeskyttelsesloven er en af de mest overtrådte og ringest forvaltede love i dette land.

Man kunne derfor tro, at ministeren ville benytte lejligheden og i øvrigt den righoldige dokumentation, der er fremlagt både i betænkningen og i pressen, til en langt grundigere revision af lovgivningen, end det egentlig er tilfældet. Det er nemlig ikke sket. Bortset fra på ganske enkelte punkter begrænser forslaget sig til en lovfæstelse af en i forvejen gældende retstilstand, og det gælder først og fremmest, når det drejer sig om det centrale problem, nemlig tilsynet. Det er åbenbart nødvendigt, som det sker i forslaget til en ny § 50 a, at minde kommunerne om noget så banalt som, at offentlige myndigheder har pligt til at gribe ind og bringe et ulovligt forhold til ophør, når myndigheden inden for sit myndighedsområde konstaterer en ulovlighed.

Jeg er bekendt med, at miljøstyrelsen arbejder med en tilsynsvejledning, men ud fra

det, jeg indtil nu i hvert fald har set af denne tilsynsvejledning, tror jeg næppe, at den vil sætte mere gang i det tilsyn, der er så forsømt. Vi burde have haft nogle helt klare regler om indholdet af tilsynet, og disse regler burde være bindende forskrifter for myndighederne.

På efterforskningsområdet, der også har været genstand for betydelig interesse i betænkningen, er der, så vidt jeg kan se, heller ikke sket noget som helst. Det forekommer derfor noget absurd, navnlig da efterforskningsproblematikken er meget væsentlig, at ministeren ønsker at stramme straffebestemmelserne. Sandsynligheden for, at disse straffebestemmelser nogen sinde bliver anvendt, er meget, meget lille. Sagerne vil fortsat – formentlig da – blive behandlet for lukkede døre i de kommunale og amtskommunale udvalg for teknik og miljø. Derved vil naturligvis den præventive effekt af skærpede straffebestemmelser bortfalde.

Endelig skal jeg gøre en bemærkning om forældesspørgsmålet. Der er sket et par ændringer, og bortset fra det selvfølgelig meget fornuftige i at knytte forældelsen af straffen for påbegyndelse af en kapitel 5-virksomhed til ophør af driften af denne og ikke påbegyndelsen, som det har været tilfældet, opretholder man stadig muligheden for at lege skjul med myndighederne. Nu skal man bare lege i 5 år. Før skulle man lege i 2 år.

Konklusionen må blive, at man fortsat kan læne sig tilbage og forvalte på grundlag af den uheldige bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 1, stk. 3. Det kan vi naturligvis ikke gå med til, men på den anden side vil SF ikke på dette tidspunkt sige nej til disse ting. Vi anbefaler et grundigt og meget kritisk udvalgsarbejde.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg er enig med de ordførere, der har nævnt, at dette lovforslag trænger til en meget grundig udvalgsbehandling, for den sags skyld også kritisk. Jeg skal derfor ikke her gå i detaljer med selve lovforslaget, men komme med nogle lidt mere overordnede betragtninger, sådan som også SFs ordfører gjorde det.

De to meget vigtige elementer i miljø- og planlovene er dels, at administrationen er lagt ud til amter og kommuner, dels at der